

מצביאים ומדינאים

קול הסטודנט, בטאון תלמידי התכניון, הגיב על עבירת יגאל אלון מלונדון לאוקספורד (העולם הזה 734), עיר כי את מקצוע הכל כלה אפשר ללמוד גם בירושלים, עשה את החשבון כי לימודיו של מפקד הפלמ"ח ותש"ע סטודנטים ישראליים נוספים בחוץ לארץ עולה לאוצר המדינה לפחות 7000 לירות שטרלינג לשנה, סכום שבו אפשר היה לספק מכשירי כתיבה וספרי לימוד לכל לומדי התכניון משך שנת לימודים אחת. בינתים נגל יגאל אלון כשלוש ספרות, שלא ב"אשמתו: תולדות הפלמ"ח שנתכנו עליה ועמדו להופיע כספר ברוצח הקיבוץ המאוחד את הדפוס כיוון שבית הדפוס הפסיק את עבודתו. מקום בית הדפוס: עין-חורח. עתונאים אמריקאים, שמתפקדים לכסות את פעולות האו"ם בניו-יורק ושהתרכזו עתה בפאריס, הפיצו את שם הלואי שנתנו לשר החוץ הישראלי, משה שרת, בשם מנהגו לברר אל העתונאים כדבר מורה אל תלמידיו: "הקורפוראל הקטן".

כשנכנס שריהוף הישראלי למשרד הד"ר אשר מייחד שאו"ם התקין בארמון שאו, מקום כינוסו הפריסאי, נדהם כשראה ממולו חבר הכנסת הראשונה, שלא אהדו במיוחד מימיו: "נתן ירון מור, מפקד לח"י לשעבר, הנמצא בדרלו למסקי. אך טרם נטשו את משרד הדואר, בהפטיקו את כתיבת מכ"ב שהחל בה, הספיק לשמוע את הכחשת ירון מור לעתונאי סקרן: הוא לא התכוון לבקר באנגליה, לא נזקק, משום כך, לעזרתו של קצין מטוס בריטי לשעבר לשם קבלת אשרת כניסה.

ד"ר סימה ניסן, רופאה הנשואה ל"ד"ר אברהם ניסן, רופא שהפך ציר ישראל בארצות סקנדינביה, לא הסתפקה בפעולותיה החברתיות כאשת ציר, התקשרה עם בית-חולים אחד בשטוקהולם, בירת שוודיה, אחר שתינתה את צערה לפני המלכה השוודית, וזתה להתמנות לעוזרת של מומי זה למחלות עור.

אחר שנתגלתה חובבותו של הציר הבריטי החדש, סיר פרנסיס אונס, איסוף אר"ת הצטיינות צבאיים, נתבררה גם חובבות האיסוף של רעייתו: כליהרטינה. שעה שילקוט הפרסומים של ממשלת ישראל הודיע כי עורך-הדיון שמספרו ב"ב נקס עורכי-הדיון הוא 411 רשמו הוא פנ"ח רון הורש לשמש עורך-דיון בבתי-המשפט האזרחיים בשנת 1951 ישב מנחם (המרד) בייגן והכין עצמו לבחינת עורכי הדיון הממשלתיים. קלתו האחת: כלוחם נחתרת לשעבר (שזכויותיו הוכרו בחוק השירות הצבאי) אין עליו להיות שליית עורך-דיון (סטאודר) אלא שנה אחת בלבד (במקום שנתיים).

סקירה סובייטית על חיי המתחרת של יוסף סטלין בימי הצאר הוכיחה כי המסר פר 13 הוא בר-מזל: סטלין הצליח לברוח 13 פעמים ממאסרו, היה בעל 13 כינויי סתר. הוכחה נוספת, לא-מתחרתית: סטלין נולד בשעה 13 (אחת אחרי-הצהרים).

מוסיקאים ומשוררים

בין הפרטים האישיים הרבים שפורסמו עם הגיעו של הפסנתרן-הגאון ארתור ריבנינשטיין (העולם הזה 735) ארצה בלט אחד: למרות שהיה נשוי-אחכבוד של איגוד מועדוני הרוקיס בעולם, נכשל אף הוא, נלכד ברשת הנשית. הרוצח: ארבעה בנים. שבו אחרי שרישארד אינגו הכיר את יהודית שימדהואר, בת ה-21, אחרי

תו של מנגן קלרינט בתזמורת הפילהרמונית ובתו של מנגן קלרינט בתזמורת צבאית, שהגיעה לפני שנתיים וחצי מטיינסין הסיני, התארס עמה וקבע את תאריך הנישואין לאחר חדשיים. רצתי אחריה שלושה שבועות, הווה אינגר. אחר-כך הלך עם ארסותו למשרד הגיוס כדי לשחרר אותה מצו הגיוס שניתן לה לשבוע הבא. אמר אינגר, שהביע את שאיפתו לשאת עזרה ישראלית עם בואו ארצה (העולם הזה 730): "חכיתי לזה 35 שנה!"

בינתים הודיע האימפרסריו של אינגר, משה וואלין, כי מייד אחר שיתפנה מני שואי הומר, יביא ארצה זמר ידוע אחר: פראנק סינטרה, אך הצטער כי לא עלה בידי להבטיח את הבאתה של רעייתו החדשה, אווה גרדנר, שביעה, מייד לאחר נישואיה לסינטרה את רצונה ללדת ילדים מספר.

בשבתו בחווילתו הרמתניגית הסביר המ"ש שורר זלמן (לוחות נגודים) שניאזר מדוע לא השתקע בארץ-ישראל, שעה שביקר בה ב-1925. הסיבה: לא נמצא עתון שהיה יכול להבטיח הכנסה חודשית של עשר לירות למי

האהבה לשמה ניצחה

(הגוף הגאון 138 ע) — אביגדור המאירי — הוצאת עין 300 פר). הפרופסור מרטין מולדי היה מקובל מאד על הסטודנטים שלו. הוא הטיף ליחסי מין חופשיים, לא העריך יופי, הסביר כי העיקר באשה היא האינטליגנציה, ניבא לתקופת השחרור בה תוכרח כל בחורה חשוקה להת-מסר לחושקה.

אך מזכירתו, מירה גלאן, ניסתה לאבד את עצמה לדעת, כי נראה לה שהפרופסור בחל בה לא בהתאם לעצנתו מפני שהיא אינה אינטליגנטית במידה מספקת (היא היתה ידור עה בעיירת האוניברסיטה כפיקחת ובעלת כשרונות), אלא בגלל כעורה המבהיל (ביחוד: אפה הבלוט).

ידידי הפרופסור ומפקד המשטרה המחוזי החליטו לשים קץ להטפות הפרופסור ולהשי תוללות שני המחנות היריבים שהוקמו על ידו, ומלאו את הרחובות בהפגנותיהם ובצור חותיהם ("בוז לשכונות!", "תחי האהבה!", "הלאה הבשר!", יחי הירח שלאורו מתנים אהבה!").

יהודית שימדהואר ורישארד אינגר 35 שנה ואחר כך רוצה

הפתרון: ניתוח פלאסטי בפניה של מירה, שהופיעה כמועמדת לבחירת מלכת יופי; הפרופסור שכח את התורות שלו, נסה לנשק את מלכת היופי שהוצגה לו (בגלל שינוי האף), ניסה לחבקה וכיוצא באלה. שוב לא דיבר על אינטליגנציה, התעכב יותר על "ה" עינים הללו (נשיקה)", "האף המתוק הזה! (נושק על אפה) זוהי מתיקות גאונית! (שוב נשיקה)".

לבסוף נכנעה המלכה, הפרופסור אימצה אל לבו והזוג התחבק בנשיקה ארוכה נוכח מחיאות כפיים מהחוג מידי ידידיו של הפרופסור ומפקד המשטרה שהוימו בכך את תו רותיו. האהבה לשמה ניצחה.

כלבים גוועים בצמא. הגוף הגאון אינו אלא אחד מקובץ 16 סיפורי שני אביגדור (השגוען הגדול). קצין צבא אוסטרי שהפך מסגן דברי הכנסת ומספר עברי בעל שורר.

שר הבטחון הסעודי, הנסיך מישאא עבד עזיז, הוכיח עצמו כנסיך של ממש: אחר סיור בבסיס חיל האוויר האמריקאי מסר אחד מזכיריו 500 שטרות דולאר לאחר ה" שומרים האמריקאים כהענקה. "אי אפשר לי לקבל סכום כזה", גמגם השומר, שנאלץ לבסוף, לקבל את הסכום, אחר הסבר המזכיר: "אינך יכול לסרב. הנסיך רוצה שתקח את הכסף ותחלקו בין כל שומרי הבסיס!"

בחזור ראש ממשלת איראן מלאים-הנפט, ד"ר מוחמד מוסאדק, לטהראן מגני יורק וקהיר נתקבל בהתלהבות רבה על-ידי המוני איראנים בשדה התעופה. אך אותה שעה הספיק כייס לשלשל את ארנקו של שגריר ארצות-הברית בטהאראן, לוי הנדרס, סין, מכיסו, לא החזיק בו זמן רב. המשטרה תפשתו, החזירה את הארנק לבעליו.

יכולת רבה. כאשר נמחם פירשטיין נולד בעיירה הונ" גרית לפני 61 שנה, הצטיין בלימודיו בחדר (תמורתם זכה בסוס-גמד וכלב גועי מסבו), לא ידע איש כי תוך עשרים שנה יבלה למעלה משנתיים בשבי הרוסי, ממנו יעלה לארץ-ישראל, בו יחליף את שמו לאביגדור המאירי, יכתוב יומן מלחמה מועז, השגוען הגדול, יפרסם מאות מאמרים (לדייק: יותר מאלף), יצטיין בשריו, יערוך את הוצאת הרובוט הועיר.

מלבד כל הדברים האלה שנתקיימו הצליח גם המספר, הגד בין ירושלים (הכנסת) לרמת-גן (המעון) לרקום בששה עשר סיפוריו מטוה סמיך ורב גוויי של מציאות האדם.

הסיפור הפותח את הספר, חסתי, מתאר את סיבת מיתתו של הנכבד הבוכרי, רבי בכור באוליבויף, על רקע מחסור מים בירושלים השחונה, התאכזרות הנובעת מצבע, חמטינים לוחטים, כלבים גוועים בצמא, תי נוקות מייללים ואגדה משפחתית החוזרת על עצמה והממלאת תקוות המון צמאי המים המחפך את בזאבליוף (שרצה למכור את מי מיו במחיר מופקע), "צלול העופרת במים אדירים!"

השפס הוא בעל רקע פסיכולוגי, אשה החובעת מבעלה לגדל שפם ארוך, שעיור וגי תן למשיכה, ואינה מרשה לגלחו כיוון שגם החייל הרוסי שזאג להנחת תינוקה (על הלב נשים גרמניות) במחנה הריכוז בו היתה כלואה, היה בעל שפם דומה.

הנהג מספר על בעל מוגית שאינו רוצה לחוש לעזרת בית העולה באש אך הנוכח, במאוחר, כי ביתו שלו הוא הנשרף.

רקע של צרעת. עדיין כותב המאירי, כמאז, סיפורים מרתקים, מטילי אימה כהמני ה"ג, תיאור דיוקנו של היטלר (כנראה) ורעו הטוב, רקום על רקע של צרעת, עגבת, טמ טום, עינויים וחביקת רגלים מלווה בכייה חרישית.

אך גם סיפורים טרקליניים יותר כביכול, כבסוד צאליס, סיפור אהבותיהם של צעירים רמתגניים תמימים, נמצאים באמתחתו של המאירי המתאר את הרוגז המדומה של גער (הידוע כרון זואן) ונערה, צעירים הנפגשים לראשונה, ההופך מהר למדי, אהבה עזה ה" מסתיימת בדגדוג חיבה אפה של הנערה בעזרת עץ כרות שמילא תפקיד של גורם כעס בתחילת המפגש.

אולם המאירי, שנתן לספרי שיריו שמות כהמוקד הרג, אינו מצטיין בשמות מוצלחים בלבד, בין סיפוריו האחרונים, שכל אחד מהם שונה מהשני לחלוטין כדי כך שלעיתים נדמה כאילו 16 מספרים כתבו את הקובץ ולא סופר אחד, בולט ללא ספק בובה, שהיא נערה תימניה ("כשהיתה עוברת ברחוב בתל-אביב, הואסה כל התנועה שלא מדעת לרגע ארוך") חביבה אמה האלמנה, הכובסת למחיי תה. בובה-עדנה התנובה להגונה, נפלה בראשית המלחמה. האם, שאינה יודעת קרוא וכתוב, לא הבינה את בשורת האבל של שר הבטחון, חשבה שבובה עדיין בחיים. אנשי סביבתה קיימו את האשלייה בעזרת דוגמנית-חרס בחנות בגדים הדומה לבובה, שהאם יכולה לבקרה כל היום, אך חלון הראווה חצץ ביניהם כי כך ציוותה-המולדת, אפטרופסה-אוהבה של בובה.

לבסוף בימו עלי החנות חתונה בין הדוגמנית לבובה-עדנה לנסיך (היעוד לדעת האם לבובה מימים ימימה). עשו את הכובסת החולנית מאושרת, מפסלה לה להשמיע "אמן, אמן! מול טוב! מוסיקה!". אחר צחוק פרוע-מאושר, התמוטטה אמה של בובה והלכה אל מקום בתה.

קומפח תפוזים

